

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Novákem ve věci žalobce **AB 5 B.V., soukromá společnost s ručením omezeným**, se sídlem Strawinskylaan 933, WTC Twr B, 1077XX Amsterdam, Nizozemí, IČ: 34192873, zastoupeného JUDr. Vladimírem Muzikářem, advokátem se sídlem Havlíčkova 13, 602 00 Brno, proti žalovaným: **1) M. K.**, nar. XXX, bytem XXX, **2) D. K.**, nar. XXX, bytem XXX, **3) M. K.**, nar. XXX, bytem XXX, zastoupené zákonnou zástupkyní I. K., nar. XXX, bytem XXX, o zaplacení 27.465,72 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

I. Žalovaná M. K. je **povinna** zaplatit žalobci částku ve výši 12.826,48 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 12.813,88 Kč od 5.2.2007 do 30.6.2007 a od 1.7.2007 do zaplacení s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k prvnímu dni kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení zvýšené o 7 procentních bodů, s úrokem ve výši 299,34 Kč, a to vše do 3 dnů po právní moci rozsudku.

II. Žalovaná M. K. a žalovaný D. K. jsou **povinni** zaplatit žalobci částku ve výši 7.319,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 7.312,42 Kč od 5.2.2007 do 30.6.2007 a od 1.7.2007 do zaplacení s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k prvnímu dni kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení zvýšené o 7 procentních bodů, s úrokem ve výši 170,81 Kč, a to vše do 3 dnů po právní moci rozsudku s tím, že plněním jednoho ze žalovaných zanikne v rozsahu plnění povinnost druhého žalovaného.

III. Žalovaná M. K. a žalovaná M. K. jsou **povinny** zaplatit žalobci částku ve výši 7.319,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 7.312,42 Kč od 5.2.2007 do 30.6.2007 a od 1.7.2007 do zaplacení s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k prvnímu dni kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení zvýšené o

7 procentních bodů, s úrokem ve výši 170,81 Kč, a to vše do 3 dnů po právní moci rozsudku s tím, že plněním jedné ze žalovaných zanikne v rozsahu plnění povinnost druhé žalované.

IV. Žalovaná M. K. a žalovaný D. K. jsou **povinni** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 2.986,50 Kč, a to do 3 dnů po právní moci rozsudku na účet JUDr. Vladimíra Muzikáře, advokáta se sídlem Havlíčkova 13, 602 00 Brno s tím, že plněním jednoho ze žalovaných zaniká v rozsahu plnění povinnost dalšího ze žalovaných.

V. Žalovaná M. K. a žalovaná M. K. jsou **povinny** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 2.986,50 Kč, a to do 3 dnů po právní moci rozsudku na účet JUDr. Vladimíra Muzikáře, advokáta se sídlem Havlíčkova 13, 602 00 Brno s tím, že plněním jedné ze žalovaných zaniká v rozsahu plnění povinnost další ze žalovaných.

VI. Žalovaná M. K. je **povinna** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 5.233,40 Kč, a to do 3 dnů po právní moci rozsudku na účet JUDr. Vladimíra Muzikáře, advokáta se sídlem Havlíčkova 13, 602 00 Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal podaným návrhem na vydání platebního rozkazu ze dne 19.12.2013 ve znění podání ze dne 7.4.2014 po žalovaných zaplacení částky 27.465,72 Kč s příslušenstvím s tím, že společnost Home Credit Finance a.s. jako poskytovatel úvěru uzavřela dne 22.6.2005 s panem J. K. (dále jen zůstavitel) úvěrovou smlouvu č. 3506237420. Předmětem této smlouvy bylo poskytnutí úvěru ve výši 10.799,- Kč, a to za účelem koupě zboží zn. ECG. Viz bod 44, 45 a 49 úvěrové smlouvy a hlava 3, § 1 úvěrových podmínek. Zůstavitel se zavázal poskytnutý úvěr splatit formou 12 pravidelných měsíčních splátek v částce 1.114,- Kč s tím, že první splátka bude splatná do 22.7.2005 a další jednotlivé splátky budou splatné vždy do 20. dne v kalendářním měsíci, viz bod 50, 51, 53 a 54 úvěrové smlouvy. Na základě ustanovení hlavy 9 úvěrových podmínek byla současně uzavřena smlouva o poskytnutí revolvingového úvěru, které bylo pro odlišení přiděleno č. 5601020472. Předmětem této smlouvy bylo poskytnutí revolvingového úvěru, kdy bylo zůstaviteli umožněno průběžné čerpání finančních prostředků prostřednictvím úvěrové karty, a to až do nevyčerpané výše sjednaného úvěrového rámce, tj. do částky 30.000,- Kč. Výše pravidelné měsíční splátky činila 4 % ze sjednaného úvěrového rámce, tj. 1.200,- Kč s tím, že splatnost jednotlivých splátek byla vždy k 20. dni v kalendářním měsíci, viz hlava 10, § 5 úvěrových podmínek.

Nedílnou součástí úvěrové smlouvy tvoří Úvěrové podmínky společnosti Home Credit Finance a.s. (dále jen Úvěrové podmínky), které jsou smluvními obchodními podmínkami ve smyslu ust. § 273 obchodního zákoníku a zakotvují práva a povinnosti mezi poskytovatelem úvěru a klientem, jemuž je poskytován úvěr na základě úvěrové smlouvy.

Rozdělením společnosti Home Credit Finance a.s., IČ: 25536613, se sídlem Brno, Moravské nám. 249/8, vznikl ke dni 1.10.2005 právní předchůdce žalobce, spol. Home Credit, a.s. Současně s ním vznikla společnost HC Holding, a.s. Všechny pohledávky společnosti Home Credit Finance, a.s. vzniklé z titulu či v návaznosti na uzavření spotřebitelských úvěrových smluv přešly ke dni 1.10.2005 na spol. Home Credit a.s. (viz bod 7.1 Projektu rozdělení a Specifikace k bodu 7.1 Projektu rozdělení).

Následně došlo k postoupení pohledávky ze společnosti Home Credit a.s. na společnost HOME CREDIT FINANCE B. V. a dále ze společnosti HOME CREDIT FINANCE B. V. na společnost HOME CREDIT FINANCE 1 B. V. O tomto postoupení se

žalovaní dozvěděli již v rámci dědického řízení probíhajícího u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 22D 169/2007.

Dále byla pohledávka postoupena ze společnosti HOME CREDIT FINANCE 1 V. B. zpět na společnost HOME CREDIT FINANCE B. V., která změnila název na PPF B1 B. V. a následně na současný název AB 5 B. V. (žalobce).

Všechna výše uvedená postoupení byla žalovaným oznámena dopisy ze dne 18.5.2011. Vzhledem ke skutečnosti, že postupitel oznámil dlužníkovi postoupení pohledávky, není dlužník oprávněn dožadovat se v souladu s ust. § 526 občanského zákoníku smlouvy o postoupení a je povinen poskytnout plnění přímo postupníkovi.

Skutečnost, že došlo k výše popsaným postoupením pohledávky, plyne z Prohlášení o postoupení pohledávek ze dne 30.1.2004 a Prohlášení o postoupení pohledávek ze dne 1.5.2009, jejichž přílohou je seznam postoupených pohledávek. V tomto Prohlášení všechny výše uvedené společnosti shodně prohlašují, že došlo k postoupení pohledávky na žalobce. Žalobce je tedy aktivně legitimován k podání této žaloby.

Vedle čerpané jistiny se zůstavitel ve smlouvě zavázal uhradit společnosti Home Credit Finance a.s. úrok z poskytnutého úvěru ve výši 2,22 % měsíčně s odchylkou od základní úrokové sazby 0 % (tj. 26,64 % ročně, viz ust. § 8 hlavy 10. Úvěrových podmínek a Sazebník poplatků a odměn) a dále také poplatky za poskytnuté služby blíže specifikované v Sazebníku poplatků a odměn, jenž je součástí úvěrové karty YES – příručky pro držitele (viz ust. § 6 hlavy 10. Úvěrových podmínek).

Právní předchůdce žalobce a zůstavitel se dále dohodli tak, že v případě prodlení zůstavitele s úhradou splátky úvěru či její části delší než 7 dní je zůstavitel povinen zaplatit smluvní pokutu ve výši 0,08 % denně z dlužné částky za každý započatý den prodlení. Vedle této smluvní pokuty je zůstavitel v případě prodlení s úhradou splátky úvěru či její části delší než 7 dní dále povinen zaplatit jednorázově smluvní pokutu ve výši 8 % z částky, s jejíž úhradou je v prodlení (v podrobnostech viz obsah ust. § 3 hlavy 13. Úvěrových podmínek).

Zůstaviteli byl postupně poskytnut úvěr v celkové výši 32.000,- Kč (viz Splátkový kalendář, výpisy z revolvingového účtu). Na splátkách tohoto úvěru bylo k datu úmrtí zůstavitele postupně uhrazeno 10.800,- Kč (viz Splátkový kalendář). Jednotlivé splátky byly v souladu s ust. § 7 hlavy 5. Úvěrových podmínek započteny v následujícím pořadí: nejprve na smluvní pokutu, na poplatky za poskytované služby, na příslušenství úvěru včetně sankčního, a na splátku úvěru.

Právní předchůdce žalobce se dozvěděl, že zůstavitel zemřel dne 4.2.2007. K datu úmrtí zůstavitele tak žalobci vznikla v důsledku uzavření úvěrové smlouvy, následného čerpání a postupného splácení úvěru za zůstavitelem pohledávka v podobě nároku na vrácení peněžních prostředků čerpaných z úvěru spolu s dohodnutým úrokem a poplatky v celkové výši 28.106,68 Kč. Tato částka představuje ve výši 27.438,72 Kč dlužnou jistinu pohledávky, ve výši 640,96 Kč, dlužný úrok z úvěru a ve výši 27,- Kč dlužné poplatky.

Právní předchůdce žalobce přihlásil dlužnou pohledávku na 10.1.2008 do dědického řízení probíhajícího u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 22D 169/2007.

Dle usnesení Okresního soudu v Bruntále ze dne 18.1.2010, č.j. 22D 169/2007-93 se dědici zůstavitele stali žalovaní. Jako dědici zůstavitele odpovídají žalovaní podle ust. § 470 odst. 2 občanského zákoníku za dluhy zůstavitele, které na ně přešly smrtí zůstavitele podle toho, co z dědictví nabyli k celému dědictví. 1. žalovaná nabyla 46,70 % dědictví, odpovídá tedy za 46,70 % pohledávky. 2. žalovaný nabyl 26,65 % dědictví, odpovídá tedy za 26,65 % pohledávky. 3. žalovaná nabyla 26,65 % dědictví, odpovídá tedy za 26,65 % pohledávky.

Úvěrová smlouva byla uzavřena zůstavitelem jako manželem 1. žalované za trvání manželství. Závazek, který z této smlouvy vyplývá, proto byl podle ustanovení § 143 odst. 1 písm. b) občanského zákoníku součástí společného jmění manželů (dále jen SJM). Závazky, které tvoří SJM plní podle ust. § 145 odst. 3 občanského zákoníku oba manželé společně a

nerozdílně. Zůstavitel a 1. žalovaná tedy byli solidárními dlužníky žalobce ve smyslu ustanovení § 511 občanského zákoníku a žalobce, jakožto věřitel, je oprávněn požadovat plnění na kterémkoliv z nich. Vypořádání SJM v rámci dědického řízení pouze určuje vzájemné podíly zůstavitele a 1. žalované na předmětné pohledávce. 1. žalovaná však nadále odpovídá jakožto solidární dlužník za závazek vyplývající z úvěrové smlouvy v plném rozsahu bez ohledu na úmrtí zůstavitele, neboť úmrtí jednoho ze solidárně odpovídajících dlužníků nevyvolává zánik pasivní solidarity. Žalobce navrhuje, necht' si soud k důkazu vyžádá výpis z centrální evidence obyvatel k prokázání skutečnosti, že 1. žalovaná byla manželkou zůstavitele.

Dle ust. § 1751 občanského soudního řádu platí, že měl-li zůstavitel s pozůstalým manželem majetek ve společném jmění, soud rozhodne o obvyklé ceně tohoto majetku v době smrti zůstavitele a následně, podle zásad uvedených v občanském zákoníku, rozhodne o vypořádání SJM, resp. určí, co z tohoto majetku patří do dědictví a co patří pozůstalému manželovi.

Vypořádání SJM je potřebné pro hladký průběh dědického řízení. K tomu, aby mohlo být určeno, který z dědiců zdědí jaký majetek po zůstaviteli, je totiž zapotřebí, aby bylo nejprve stanoveno, jaký majetek ze zaniklého SJM připadá manželovi zůstavitele a jaký majetek nabudou dědici. Toto rozhodnutí soudu o vypořádání SJM se však z podstaty věci může dotýkat toliko vzájemného vztahu mezi účastníky řízení, jinými slovy může být závazné pouze pro pozůstalého manžela a dědice. Na právní postavení věřitelů zůstavitele nemůže mít rozhodnutí soudu o vypořádání SJM v dědictví vliv.

Žalobce opírá tento svůj názor o závěry prezentované Nejvyšším soudem ČR – viz Závěry občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ČR k rozhodování soudů i státních notářství v ČR s použitím ustanovení občanského zákoníku, zákona o rodině, občanského soudního řádu, notářského řádu, novelizovaných zákonů č. 131/1982 Sb., č. 132/1982 Sb., č. 133/1982 Sb., č. 134/1982 Sb., z 29.12.1984, sp. zn. Cpj 51/84, uveřejněné pod č. 45 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1986. V tomto svém stanovisku Nejvyšší soud vyložil, že „Rozhodnutí (o vypořádání SJM, resp. tehdy BSM), pokud se jím odpovědnost za dluhy upravuje jinak, než vyplývá ze smlouvy o půjčce, se dotýká jen vztahu mezi pozůstalým manželem a dědicem (dědici); nedotýká se ustanovení a práv věřitele. (...) Pokud by některý z dědiců zaplatil věřiteli víc, než byl povinen zaplatit podle rozhodnutí státního notářství, (...) má vůči pozůstalému manželovi postih.“

Z výše uvedeného je patrné, že rozhodne-li soud (či notář) v dědickém řízení o vypořádání SJM určitým způsobem, zavazuje toto rozhodnutí pouze účastníky řízení – tj. pozůstalého manžela a dědice zůstavitele. Toto ostatně plně respektuje pravidlo stanovené občanským soudním řádem v jeho § 159a odst. 1, dle kterého nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný pouze pro účastníky řízení; zákon pak stanoví jinak např. pro případy rozhodnutí o osobním stavu (příkladem o rozvodu), které jsou závazné i pro třetí osoby.

Žalobce v daném případě neměl postavení účastníka dědického řízení, tudíž vypořádání SJM pro něj nemůže být závazné. K tomuto žalobce odkazuje na rozhodnutí NS 4 CZ 63/74, dle kterého „Vypořádává-li se pohledávka věřitele vůči zůstaviteli v řízení o dědictví rozhodnutím státního notářství nebo dohodou dědiců, je věřitel zůstavitele vždy účastníkem té části projednání dědictví, jež se týká jeho pohledávky, a je vždy zapotřebí jeho souhlasu, mají-li podle tohoto vypořádání provedené dohodou dědiců či rozhodnutím státního notářství odpovídat dědici za dluhy zůstavitele jinak, než jak je stanoveno v ust. § 470 odst. 2 občanského zákoníku, nebo netýká-li se vypořádání jinak práv věřitele.“

Věřitel zůstavitele je tedy oprávněn požadovat po dědicích úhradu té části pohledávky, jež odpovídá jejich dědickým podílům; při výpočtu podílů dědiců na pohledávce vychází výhradně z velikosti jednotlivých dědických podílů. Věřitel je limitován pouze rozsahem

majetku, který dědicové z dědictví nabyli v tom smyslu, že není oprávněn po dědicích požadovat k úhradě část pohledávky, přesahující hodnotu majetku z dědictví nabytého (v případě předlužení dědictví).

Výše obhajované konstrukci odpovídá také ust. § 150 odst. 2, podle kterého nesmí být dohodou manželů o vypořádání SJM dotčena práva věřitelů. V případě, že by věřitel byl vázán dohodnutým způsobem vypořádání, by se totiž mohlo stát, že SJM bude vypořádáno tak, že jeden z manželů nabude majetek a druhý dluhy, což věřiteli znemožní či minimálně výrazně ztíží vymáhání jeho pohledávky. Je nepochybné, že pokud bude o vypořádání SJM rozhodovat soud, nebude takováto disproporce nastávat často; nicméně ochrana zájmů věřitele je na místě i v případě vypořádání SJM také rozhodnutím soudu (lhostejno, zdali se tak stane v samotném řízení o vypořádání SJM či v řízení dědickém), proto si žalobce stojí za tím, jakým způsobem formuloval petit své žaloby. Toto přesvědčení žalobce je dále posíleno opět rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33Odo 250/2002, dle kterého „výrok rozsudku o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů není závazný pro jejich věřitele.“ Tentýž závěr je Nejvyšším soudem zastáván již značnou dobu – k tomu viz NS sp. zn. 2CZ 1/70.

V daném případě žalobce požaduje po 1. žalované úhradu celé pohledávky, a to z titulu pasivní solidarity, kdy 1. žalovaná je povinna 26,65 % této pohledávky uhradit společně a nerozdílně s 2. žalovaným a 26,65 % této pohledávky je povinna uhradit společně a nerozdílně s 3. žalovanou. Po 2. žalovaném žalobce požaduje úhradu 26,65 % celé pohledávky, neboť 2. žalovaný nabyl 26,65 % majetku náležejícího do dědictví. Po 3. žalované žalobce požaduje úhradu 26,65 % celé pohledávky, neboť 3. žalovaná nabyla 26,65 % majetku náležejícího do dědictví.

Je čistě záležitostí žalovaných, jakým způsobem se mezi sebou vypořádají. Jelikož však doposud nebyla pohledávka v plné výši uhrazena, rozhodl se žalobce požadovat zaplacení maximální částky po každé ze žalovaných tak, jak je mu to umožněno zákonem. Žalobce se tím snaží zvýšit svou naději na to, že žalovaná pohledávka bude uhrazena.

Splní-li závazek vůči věřiteli 1. žalovaná v plném rozsahu, zanikne povinnost 2. žalované a 3. žalované. Regres 1. žalované vůči 2. žalovanému a 3. žalované v takovém případě zůstává zachován. Plnění 2. žalované a 3. žalované zmenšuje rozsahu pohledávky, jenž je povinna žalobci uhradit 1. žalovaná.

Vzhledem k tomu, že dlužná pohledávka nebyla uhrazena ani dále splácena, vyzval žalobce žalované k úhradě. Žalování svůj závazek v plné výši nesplnili.

Podle ustanovení § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. (občanského zákoníku) se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle odst. 2 není-li stanoveno jinak, řídí se ustanovením tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Podle odst. 3 není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práva a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. Tento zákon podle § 3081 nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Žalovaná M. K., zastoupena zákonnou zástupkyní I. K. se přes výzvu soudu ve věci samé nevyjádřila, a protože se k nařízenému jednání nedostavila a včas nepožádala z důležitého důvodu o odročení jednání, soud věc projednal a rozhodl podle § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalované a vycházel při tom z obsahu spisu a provedených důkazů.

Žalovaní paní M. K. a pan D. K. při jednání soudu potvrdili skutková tvrzení žalobce i obsah listinných důkazů s tím, že nemají dostatek finančních prostředků k úhradě žalovaných částek a proto po vydání soudního rozhodnutí se pokusí uzavřít s žalobcem splátkový kalendář k úhradě přisouzené částky a nákladů řízení.

Z originálu úvěrové smlouvy č. 3506237420 ze dne 22.6.2005, včetně úvěrových podmínek, výpisu z obchodního rejstříku společnosti Home Credit a.s., projektu rozdělení společnosti Home Credit Finance a.s. ze dne 26.7.2005 včetně specifikace k bodu 7.1, projektu rozdělení společnosti Home Credit Finance a.s. ze dne 26.7.2005, prohlášení o postoupení pohledávek ze dne 30.1.2004 včetně seznamu postoupených pohledávek, výpisu z obchodního rejstříku společnosti Home Credit Finance 1 B.V., prohlášení o postoupení pohledávek ze dne 1.5.2009 včetně seznamu postoupených pohledávek, výpisu z obchodního rejstříku společnosti AB 5 B.V., kopie předžalobní upomínky ze dne 18.5.2011 odeslané 1. žalované včetně dokladu o odeslání, kopie předžalobní upomínky ze dne 18.5.2011 odeslané 2. žalovanému včetně dokladu o odeslání, kopie předžalobní upomínky ze dne 18.5.2011 odeslané zákonné zástupkyni 3. žalované včetně dokladu o odeslání, úvěrové karty YES – sazebník poplatků a odměn, splátkového kalendáře k úvěrové smlouvě č. 5601020472 ze dne 22.6.2005, výpisu z revolvingového účtu č. 5601020472, kopie usnesení Okresního soudu v Bruntále ze dne 18.1.2010, č.j. 22D 169/2007-92 vzal soud všechna skutková tvrzení žalobce uvedená v jeho žalobě (návrhu na vydání platebního rozkazu) ze dne 19.12.2013 za zcela prokázána a proto na ně plně odkazuje.

Na základě takto provedených důkazů vzal soud za prokázané, že zůstavitel J. K. uzavřel s právním předchůdcem žalobce dne 22.6.2005 úvěrovou smlouvu ve smyslu ust. § 497 a násl. obchodního zákoníku, jenž byla v souladu se zákonem č. 321/2001 Sb. o spotřebitelském úvěru. Součástí úvěrové smlouvy byly úvěrové podmínky, které měly charakter obchodních podmínek ve smyslu § 273 odst. 1 obchodního zákoníku. V důsledku úmrtí zůstavitele vznikla právnímu předchůdci žalobce pohledávka na vrácení peněžních prostředků čerpaných z úvěru spolu s dohodnutým úrokem a poplatky v celkové výši 28.106,68 Kč. Tuto pohledávku právní předchůdce žalobce přihlásil do dědického řízení vedeného u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 22D 169/2007. Podle usnesení ze dne 18.1.2010 se dědici zůstavitele stali žalovaní, kteří za pohledávku odpovídají podle § 470 odst. 2 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb. ve znění platném do 31.12.2013) podle toho, co z dědictví nabyli k celému dědictví, tj. žalovaná M. K. 46,70 %, žalovaní D. K. a M. K. po 26,65 %. Protože úvěrová smlouva byla uzavřena za trvání manželství žalované M. K. se zůstavitelem, stala se pohledávka za zůstavitelem součástí společného jmění manželů (§ 143 odst. 1 písm. b) občanského zákoníku) a oba manželé odpovídali za své závazky podle ust. § 145 odst. 3 občanského zákoníku společně a nerozdílně. Na této skutečnosti nic nemění ani obsah dohody o vypořádání SJM v průběhu dědického řízení, kdy tato dohoda zavazuje jen účastníky dědického řízení, nikoliv práva věřitelů (§ 150 odst. 2 občanského zákoníku). Proto soud rozhodl o povinnosti žalované M. K. uhradit celou pohledávku s tím, že 26,65 % této pohledávky je povinna uhradit s žalovaným D. K. společně a nerozdílně a s žalovanou M. K. společně a nerozdílně taktéž 26,65 %, přičemž plněním jednoho či jedné z žalovaných zanikne v rozsahu plnění povinnost dalšího žalovaného. Proto bylo žalobě v celém rozsahu vyhověno ve smyslu citovaných ustanovení, jak je uvedeno v odst. I. až III. výroku tohoto rozsudku s tím, že o úrocích z prodlení bylo rozhodnuto podle § 517 odst. 2 občanského zákoníku ve výši stanovené nařízením vlády č. 142/1994 Sb. (viz ust. § 19 odst. 1 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.).

O povinnosti žalovaných nahradit žalobci náklady soudního řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu.

Ve smyslu ustanovení § 137 odst. 1, 2, 3 a § 151 odst. 1, 2 občanského soudního řádu byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 1.370,- Kč a dále za náklady právního zastoupení, a to odměna podle sazby § 7 bodu 5, § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění (viz Nález Ústavního soudu ze dne 17.4.2013 sp. zn. Pl. ÚS 25/12, č. 116/2013 Sb.), a to ve výši 2.220,- Kč za 1 úkon právní služby (§ 11 citovaného zákona). Dále přiznána paušální náhrada 3 x po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. Odměna a paušální náhrada byla přiznána za tyto úkony právní služby: (převzetí zastoupení, podání žaloby, účast při jednání). Náhrada za promeškaný čas ve dnech jednání před Okresním soudem v Bruntále podle § 14 odst. 3 citované vyhlášky činí 8 x po 100,- Kč, tj. celkem 800,- Kč, pro účast u dalších 3 jednání téhož dne u téhož soudu účtována a přiznána náhrada ve výši 1/4, tj. 200,- Kč.

Náhrada za použití silničního motorového vozidla zn. Škoda Octavia, reg. zn. 8B68638 činí při průměrné spotřebě dle předloženého technického průkazu 4,7 litrů na 100 km motorové nafty v ceně 36,- Kč za 1 litr podle § 4 písm. c) vyhl. č. 435/2013 Sb. a sazby základní náhrady za 1 km 3,70 Kč dle § 1 písm. b) cit. vyhl. za ujetí celkem 274 km z Brna do Bruntálu a zpět, tj. celkem náhrada ve výši 1.476,86 Kč, pro účast u dalších 3 jednání téhož dne u téhož soudu účtována a přiznána náhrada ve výši 1/4, tj. 369,22 Kč.

Jelikož zástupce žalobce osvědčil před soudem to, že je plátcem DPH podle zákona č. 235/2004 Sb. v platném znění o dani z přidané hodnoty, byla mu přiznána náhrada 21 % DPH ve výši 1.707,14 Kč.

Celkové náklady řízení ve výši 11.206,40 Kč jsou podle § 149 odst. 1 občanského soudního řádu splatné na účet zástupce žalobce. Podle poměru stanovené povinnosti jednotlivým žalovaným byly celkové náklady řízení rozděleny tak, že žalovaná M. K. je povinna uhradit 46,70 % nákladů, tj. částku 5.233,40 Kč a pak společně a nerozdílně s dalšími žalovanými po 26,65 %, tj. po 2.986,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to písemně trojmo prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinní dobrovolně to, co jim toto rozhodnutí ukládá, může se oprávněný domáhat u soudu výkonu tohoto rozhodnutí.

Okresní soud v Bruntále
dne 20. května 2014

JUDr. Jan Novák, v.r.
- samosoudce -

Za správnost vyhotovení:
Blanka Maderová